

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

110. An Regulares possint dicere Missam vsque ad horam Nonam? Et quid
de alio priuilegio Leonis X. dicendi Missam statim post mediam noctem?
Ex part. 11. tract. 2. & Misc. 2. res. 2. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

illa nocte celebrando statim post mediam noctem) sed etiam ante horam solitam in cæteris Ecclesiis pro illa nocte; & vt hoc fiat dispensat in ieiunio seruati solito, vt possit Cardinalis celebrare. Hucusque Dicastillo; Ex quibus patet responsio ad argumentum adductum contra doctrinam Leandri.

6. Negandum est enim, si Vigilia Natiuitatis venerit in Dominica, per illam Missam impleri præceptum Missæ audiendæ in Dominica; tum quia eo ipso, quod Pontifex illam Missam non computet pro Dominica; sed pro sequenti Festiuitate, censetur non approbare illam Missam pro præcepto Dominicæ; tum quia eod ipso, quod Ecclesia determinat tempus intrâ quod possint dici Missæ Dominicæ, vel Festi colendi, censetur consequenter velle, vt non in alio tempore differatur Missæ auditio, præsertim si Missa alterius temporis non computetur in Ecclesia pro illa die, sed pro die altera quæ in aliquibus horis communicat cum precedenti quoad aliquas functiones, non verò quoad Missam. Dicendum est itaque cum Pare Leandro, aliquem adimplere præceptum audiendi Missam, si audierit Sacram celebratum post duas, vel tres horas post meridiem: nam licet Sacerdotes sic celebrantes peccarent, Audientes tamen illam Missam satisfacerent præcepto.

RESOL. CIX.

An Regulares possint vigore priuilegiorum celebrare ex iusta causa vsque ad horam Nonam inclusiue? Et in textu huius Resolutionis assignantur aliqua causa iusta pro hoc faciendo.

Sed queritur, an dicta priuilegia per Concilium Tridentinum sess. 22. sint reuocata? Ex p. 10. tr. 15. & Misc. 5. Ref. 27.

§. 1. Affirmatiue respondet Tamburinus, *opusc. de Sacrif. Missæ, lib. 1. c. 6. §. 4. n. 24.* ex concessione Eugenij IV. facta Congregationi Sanctæ Iustitiæ, & postea n. 25. subdit: Iustam autem causam iudico quodlibet impedimentum quo quis propter rationem alicuius momenti non potest antea Missam incipere. Dico (alicuius momenti) si quidem non sufficit solum vt non commodius celebret, nec ex eo, quod tardius de lecto per segnitiam exsurrexeris, nec vt stipem cum ea non indigeas lucrari valeas, &c. è contra sufficit, præter iter faciendum infirma valetudo quo tardius cogaris de lecto, vel è lecto exire, studium necessarium ad concionem vel simile, si post Missam illi studio vacare non possis, negotium alicuius momenti, quod differri non potest, multitudo confessionum, si post Missam illis satisfacere non valeat, imò, & elemosyna, qua ad victum indigeas, & his non ab familia potius morali iudicio, quàm certa regula definienda. Semper ergo præ oculis habendum erit; debere intercedere aliquam necessitatem, nec quidem maximam, cum simus in priuilegiis, quæ in nullis sunt præiudicio, nec verò modicam, cum simus in re non leui. Ita ille.

2. Nota tamen, quod P. Lezana in *Summa tom. 1. cap. 21. n. 2.* putat hodie non valere hoc priuilegium, quod etiam docet Panuinus in *priuileg. maxim. tom. 1. Constit. omnia, Pij V. §. 7. n. 19.* & Naldus *ver. Missa num. 30.* quia Pius reuocauit omnia priuilegia Regularibus ad id concessa, quam Constitutionem, refert Naldus *vbi supra.*

3. Sed his non obstantibus ego sententiam Patris Tamburini ante ipsum docui, quam postea tenent me citato Cardinalis Lugo de *Sacram. Euchar. d. 20. sess. 1. n. 42.* & me citato Leandrus de *Sacram. Pan. 2. Tom. 1. I.*

tract. 8. disp. 6. q. 10. & me citato Martin. de S. Ioseph. in *Mon. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 14. de Euchar. n. 14.* quam iterum nunc magis explico & declaro.

4. Dico itaque ex dicto Priuilegio Eugenij IV. posse Regulares ratione itineris, & ex iusta causa differre Missam vsque ad tres horas post meridiem, quod etiam non est vniuersaliter verum, sed in æquinoctio, nam in solstitio hyemali noua hora attingit solum ad secundam post meridiem cum quadrante; in solstitio autem æstiuo vsque ad horam tertiam post meridiem cum tribus quadrantibus.

5. Non esse verò reuocatum dictum priuilegium Eugenij IV. patet ex his, quæ docui alibi, & me citato docet Cardinalis Lugo, *vbi supra, n. 29.* qui loquens de quodam simili priuilegio sic ait: Circa illud tamen dubitari potest. An sit reuocatum per Concilium Tridentinum, sess. 22. secreto de euitandis in celebratione Missæ. Nam Fagundez *vbi supra, n. 3.* cum aliis dicit esse reuocata ibi omnia eiusmodi priuilegia, quia mirum Concilium inter alia prohibet ne Sacerdotes aliis, quàm debitis horis celebrent, & in fine addit, non obstantibus priuilegiis, ac consuetudinibus quibuscumque. Ita Cardin. Lugo, & tandem pro hac sententia alibi adduxi doctum Dicastillum de *Sacram. tom. 1. r. 5. disp. 4. dnb. 4. n. 68. qui n. 70.* explicat Bullam Pij V. & n. 71. hæc addit: mihi persuadeo nostrum Suarium grauioribus fortasse occupatum studiis non legisse, aut non satis attentè prædictum motum proprium Pij V. quem si legisset, proculdubio non dixisset. Pius V. speciali quodam motu proprio vetuit omnes nocturnas, vel matutinas Missas.

Alibi supra in Ref. 102. §. Sed quidquid. sed lege eam per totam, sicut etiam Ref. 103. & infra ex Ref. seq. §. 1. in fine, & §. Sed hanc.

Alibi in Ref. 2. not. præterita: §. Sed his, ad lin. 3. & in Ref. 3. §. Idem etiam.

RESOL. CX.

An Regulares possint dicere Missas vsque ad horam Nonam?

Et quid de alio priuilegio Leonis X. dicendi Missam statim post mediam noctem? Ex part. 1. tract. 2. & Misc. 2. Ref. 2.

§. 1. Hoc dubium pertractat Brantius *part. 2. tr. 8. cap. 1. propos. 3.* & respondet affirmatiue ex priuilegio speciali, ac primò ex concessione Leonis X. in præcedenti propositione præcitata huius tenoris. Concessit vt de licentia suorum Superiorum possint celebrare post meridiem, præsertim diebus quando est de audienda Missa præceptum, & quando fratres debent ambulare, seu de via veniunt, & non possunt ante meridiem applicare ad locum, vbi commodè possunt Missam audire, vel honestè celebrare. Secundò, ex concessione Sixti IV. facta etiam Minoribus, quam refert Christoph. *à cap. font. post Collectorem priuileg. Mendic. in suo compend. priuileg. verb. celebratio Minorum §. 6.* his verbis; concessit quod Fratres Minoris obseruantie Sacerdotes, possint causa necessitatis post horam statutam ab Ecclesia celebrare: verum cum hæc duæ concessiones in aliquo deficiant; Primò, in hoc, quod tempus non determinat, sed indeterminatum relinquit, nec quidquam Regularibus concedit, nisi cum licentia Superiorum; Secundò, quod etiam tempus non determinet, cum inter Doctores sit diuersitas opinionum, quod tempus sit statutum ab Ecclesia ad Missas legitimè celebrandas, sique limitata per casum necessitatis, ea propter ad alias concessiones procedendum est. Probatum ergo tertid ex concessione Innocentij VIII. relata ab eodem Christoph. *post collect. priuileg. Mendic. in citatis compend. & verbo §. 7. & 9.* Concessit Fratribus Ordinis Prædicatorum Congregationis Hispaniæ reformatis, quod possint celebrare Missam per horam post meridiem,

Sup. hoc sed minus ample supra in Ref. 103. §. Sed his. cursum in fine, & in Refol. 104. §. vlt. & in Refol. 108. §. Nota. & in Refol. 109.

præsertim quando prædicatur in Conuentibus, vel sunt solemnia officia. Sed cum hæc concessio partim sit priuilegium, uidelicet in eo, quod dat facultatem dicendi Missam hora post meridiem, partim non, cum secundus casus exprimat in quibus de iure licet sine priuilegio celebrare, vt tradit citatus Roder. idèd aliam ampliorem sine vlla limitatione adducemus ex Eugenio IV. registratam in dicto compend. priuileg. *Mendic. verbo Missa quoad tempus* 1. *his plane verbis*: Concessit quod Fratres Minores possint celebrare Missam vsque ad horam nonam post meridiem sine scrupulo conscientie: Omitto eandem concessionem factam Coelestinis itinerantibus à quodam Eugenio, relata à Ioan. de la Cruz de statu Relig. l. 2. cap. 5. dub. 1. concl. 2. cum illa proximè posita Eugenij IV. sit amplior, tum ex eo, quod non terminat tempus ad Nonam, cum hac dictione, *exclusiue*, tum etiam ex eo, quod ad omnes Regulares Sacerdotes extenditur, hæc autem ad solos itinerantes. Quod si obijcias Trident. sess. 22. cap. 1. Respondebimus vt supra in proximè præcedenti propositione, uidelicet non reuocare hoc priuilegium.

Sup. hoc, & contento in tribus seqq. §. lege supra ex doctrina Ref. 102. §. Sed quid. & ex Refol. 109. §. Non esse.

2. Instabis, Pium V. constitutione ante memorata quoad dictam Missarum celebrationem Regularium priuilegia reuocasse; Respondetur hoc priuilegium, sicut etiam alia priuilegia, quoad celebrationem Missarum, restituta fuisse, vt vniuersaliter probauimus de omnibus priuilegijs in tract. de priuileg. in comm. Hæc omnia P. Brunus; Quæ quidem satis confirmant à mediæ in loco, quem, vbi infra, citat Dicastillus.

3. Sed hanc sententiam me citato ita absolute prolata non admittit Card. Lugo, sed illam limitat, sic itaque asserit de Sacram. Eucharist. disp. 20. sect. 1. n. 42. In hoc etiam puncto locum habent exceptiones in primo puncto positæ de Episcopo iter agente, de celebratione necessaria ad dandū Viaticum aegrotis; & de personis habentibus priuilegium: quod eo facilius concedi potest ad postponendam, quam ad anticipandam horam, quo hæc obligatio ortum magis habet ex voluntate subditorum, qui ob suam commoditatem recesserunt ab antiqua consuetudine tardius celebrandi. Priuilegium autem magis amplum videtur, quod concessit Eugenius IV. Congregationi S. Iustinae, celebrandi in itinere, vel ex causa iusta, vsque ad nonam inclusiue, prout habetur in Bulla XI. Eugenij IV. in Bullario Regularium apud Rodriguez. Vnde limitandum est, quod cum Ioan. de la Cruz dicit Diana tom. 1. tract. de celebrat. Missarum

Quæ hic est resol. 34. vbi supponit, illud priuilegium esse absolutum; cum tamen solum sit ad certos casus itineris, vel alterius cause. Dicit etiam horam nonam esse vsque ad tres horas post meridiem; nam in solstitio hyemali nona hora attingit solum ad secundam post meridiem cum quadrante: in solstitio autem æstiuo vsque ad horam tertiam post meridiem cum tribus quadrantibus, vt latè Francolinus de tempor. hor. cap. 10. ita Lugo.

4. Idem etiam me citato docet Dicastillus de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 4. dub. 5. n. 84. vbi ita ait, Aduertendum præterea est, Religiosos, qui habent communicationem priuilegiorum, sicut anticipare Sacrum, ita postponere vsque ad horam nonam; id enim concessit Eugenius IV. Benedictinis de Monte Serrato, vt notauimus dub. præced. §. Ex Benedictinis. Adde Dianam part. 2. resol. 34. in edit. anni 1635, vbi sic ait, Religiosi verò ex suis priuilegijs, vt notat Ioan. de la Cruz in directorio, &c. possunt celebrare vsque ad nonam inclusiue, id est, vsque ad tres horas post meridiem. Hoc tamen priuilegium videtur esse illud, quod concessit Eugenius IV. Congregationi

Vt in annot. præterita.

S. Iustinae, & habetur in Bulla XI. illius Pape; ibi tamen conceditur, non ad arbitriū, sed in itinere, & ex causa iustæ, vnde nisi talis causa sit, non licet. Ita ille

§. Sed nostram, & Bruni sententiam contra Dicastillum, & Lugo posse sustineri existimo, nam quidquid sit de priuilegijs ab ipsis adductis, priuilegium Eugenij IV. à Bruno adductum loquitur absolute, & sine vlla limitatione. Ergo idem dicendum videtur de alio priuilegio, quod idem Brunus adducit, videlicet dicendi Missam statim post mediam noctem ex concessione Leonis X. relata in supplem. concess. 177. & in Compend. priuileg. Mendic. verbo Missa, 2. §. 6. his præcisè verbis: Concessit Fratribus Minoribus de Obseruantia, vt de licentia Superiorum possint celebrare illico post Matutinum, de estate verò quando noctes sunt breuiores, etiam ante Matutinum Chori, vel infra, dummodo celebraturus illud per se, aut cum socio dixerit, prout consuetum est in ordine S. Prima. In qua concessione notandum est, quod Patriarcha non dat Regularibus absolutam facultatem celebrandi Missas illico post Matutinum, aut post mediam noctem, sed cum duabus limitationibus, Prima, vt Missæ dicantur de licentia Superiorum; Secunda, vt si Missæ dicendæ sunt illico post mediam noctem, perfolutum sit Matutinum cum Prima, hæc autem secunda limitatio non mediocrem ingerit difficultatem, qui enim fieri potest, vt Missæ celebrentur ante Matutinum Chori, cum Chorus in Ordine Minorit prædicto, Matutinum media nocte incipiat, & quoad Prima cum Matutino antea recitari debeat; sequetur enim inde Missas inchoari debere ante mediam noctem, & inchoationi eiusmodi obstat, quod Prima deberet antea recitari, quæ nihilominus ante mediam noctem recitari minime potest. Verū hæc difficultas facile soluitur, si dicatur, quod possunt dici Missæ ante Matutinum Chori omnino perfolutum, potest enim illico post mediam noctem Prima recitari, & statim inchoari Missa, dum Matutinum perfoluitur. Adijunge, quod illa conditio dicendi Matutinum cum Prima non est sic obligatoria, vt non valeat priuilegium, si prius non recitetur. Nam ea conditio non ponitur vt restrictiua concessionis, sed vt requisitum secundum ius commune Ecclesiæ, & Ordinibus, quæ recitatio, cum iam non sit ex iure requiritur quoad Matutinum, vt post Sotum tenent Suarez, Rodericus, & alij, nec etiam quoad Primam, cum Ecclesiæ, nec Ordo iam quidquam circa hanc recitationem ex iure, aut ex consuetudine habeat, possunt dicti Regulares Missas celebrare Prima minime recitata, vt tenet citatus Rodericus art. 3. imò nec recitatio Matutino, si adsit aliqua necessitas, ac ex consequenti valet priuilegium non recitata Prima, & Matutino; Ita Bruno; Cui adde Dicastillum ubi supra, qui testatur se audiuisset à fide dignis prædicti Ordinis, & aliorum, Congregationem Montis Cassini eiusdem Ordinis habere priuilegium celebrandi Matutinum post mediam noctem. Et idèd num. 65. sic ait, Hoc dixerit propterea, quod Matriti iam olim ante viginti annos mihi legisset contigit litteras Patris Antonij de Mendoza Societatis Iesv Assistentis pro Hispania, datas anno 1595. decimafexta Martij ad Patrem Franciscum de Porres, tunc Provinciale, cuius verba sunt: [Su compañero de N. R. padre dezir Missa post mediam noctem, y a todos los que caminaren, da licentia nuestro Padre para poderlo hazer. Yo embiare vn priuilegio impreso, que me dizen lo han impresso agora los Benitos, Haftenus in litteris. Cum ergo Assistentis Hispania vir per se ipsum, & pro munere suo tante auctoritatis, testetur Reuerendum admodum Patrem nostrum Claudium Aquauiam bonæ memoriæ eam facultate

tem concessisse, nec ab ipso, nec à Successore admodum R. P. N. Mutio Virelescho, moderno Præposito Generali, reuocatum suam prædictam facultate, saluo meliori iudicio, existimo posse nos vti prædicta facultate, maximè re communicata cum Superiore, vt in hac facultate ampliori sequamur, & seruemus eandem restrictionem, quam supra diximus in celebrando vna hora ante auroram seruari debere, ita vt hoc priuilegium, & amplior facultas censeatur concessa ad normam, & modum alterius minoris vsus, & facultas non concedatur, nisi primariò omnibus Superioribus, deinde iis, quibus ipsi commiserint, idem iudicium sit de hac facultate ampliori. Hæc Dicastillus, quæ omnia applicanda etiam existimo Patribus nostræ Religionis Clericorum Regularium, & aliarum Religionum.

RESOL. CXI.

Quomodo tempus media noctis in præceptis Ecclesiasticis sumendum sit?

Quod facit pro ieiunio naturali circa Missæ celebrationem. Ex p.7. tit. 11. & Misc. 2. Ref. 15.

§.1. **C**uriosa & noua est quæstio, & pro eius resolutione Ioan. Caramuel in reg. D. Bened. disp. 101. n. 1328. tres conclusiones ponit. Prima est: Nullum horologium esse infallibile, idè nulli necessarid standum esse. Secunda: Omnia horologia habere vim opinionis probabilis, nisi ita exorbitent, vt eorum error clarè, & euidenter cognoscatur. Tertia: Horologia accurata horæ quadrante à veritate deuiare. Vnde infert, quod temerarius non erit, qui censuerit vrbis horologia, quæ à solidis sæpius diriguntur, integro quadrante exorbitare. Ideo quadrante horæ antequam sonet duodecima, incipit dies sequens probabiliter; & æquè probabiliter antecedens dies finitur quadrante postquam sonuerit hora. Qui in pag. aut in eremo fuerit, vbi solum est vnus horologium bene regulatum, probabiliter potest credere illud plusquam horæ quadrante à veritate exorbitare.

2. Sed quid si Petrus haberet horologium exquisitissimum mediæ noctis tempus præcisè indicens? Respondeo adhuc in tali casu tempus non debere mathematicè, sed ciuilitè, ac moralitè accipi. Dies notabiliter incepisse dicitur, cum eius octaua pars effluxit, nempe post mediam noctem hora tertia. Dies leuiter est inchoata cum harum trium horarum effluxit quasi octaua pars, nèpe hora omni. 22. sect. 30. Non puto præcepta Politica, siue Ecclesiastica ea sint, siue sæcularia, tam exactè posse tempus decernere, vt reus sit qui sublati aliis inconuenientibus, differat opus præceptum vno quadrante: quia aliàs Ecclesiastica rebus faciendis mathematica tempora indiceret, non moralia; quod est contra vniuersorum opinionem. Ita Caramuel.

3. Sed hæc opinio videtur communiter reprobata à Doctoribus, dum loquuntur de præcepto horarum Canonicarum, de præcepto ieiunij, festorum obseruatione, & similibus, & ex illa sequeretur, quod quis statim post horam duodecimam noctis posset Completorium dicere, & satisfacere præcepto Horarum Canonicarum, vel posset comedere carnes, & obseruare ieiunium, imò mane communionem sumere, & satisfacere præcepto ieiunij naturalis pro sumptione Eucharistiæ. Et tamen DD. controuertunt: vt alibi visum est, si etiam dato primo pulsu horæ duodecimæ mediæ nocte dicenda sit elapsa, ita vt præcepta præteriti diei, vel futuri dicantur clapsa, vel incepta: & omnes concordant quod finito vltimo pulsu horæ duodecimæ expirent, & incipiant præcepta.

pta affixa dtebus, & ita docent Doctores, quos ego citauit in part. 3. tr. 4. resol. 36. quibus nunc addo Præpositi in 1. 2. D. Thom. q. 19. art. 6. dub. 5. n. 8. & Eman. Lugum de Eueb. disp. 15. sect. 2. n. 37. Non desinam tamen adnotare quod sententiam Caramuelis approbat noster Pasqualigus vir doctus decis. 338. n. 6. & seg.

4. Nota verò quoad Caramuel disp. 140. n. 463. ex suo principio quod præcepta Ecclesiæ debeant intelligi non mathematicè, sed moralitè non approbat, quod ego olim docui, nempe annum nouitiatus debere computari de momento ad momentum, ita vt si profectio efficiatur quatuor aut sex horas ante decimum sextum annum sit inualida: putat enim nouitiatus annum decere esse integrum moralitè, hoc est, secundum æstimationem prudentem: sed me citato Caramuelis sententiam non approbat Bordon. tr. de profes. Regul. c. 4. q. 10. vbi docet professionem factam per semihoram ante ætatem requisitam esse inualidam.

Quæ nunc hanc sequetur, in §. vic. in principio, & in aliis §§. & vers. eius not. & in §. not. primæ huius Ref.

Docuit in Ref. 158. & 159. tom. 7. tract. 1. & in aliis §§. earum annotationum.

RESOL. CXII.

An si sonuerit vnum horologium, possit quis comedere in mediâ nocte, donec aliud sonuerit, & die sequenti celebrare?

Et notatur, quod si tantum sit vnum horologium, vbi capit sonare duodecima hora, aliquis biberet, licet quando sonaret vltimus pulsus desisset bibere, non poterit die sequenti celebrare aut communicare.

Ex quo inferitur, quod qui buccellam habet masticans, & audit primum pulsus horæ duodecimæ noctis, tenetur incontinenti de ore eijcere buccellam, si die sequenti velit Missam celebrare, vel Eucharistiã sumere.

Si tamen masticat buccellam de materia carnis, & dies sequens sit ieiunij, non tenetur illam eijcere, etiam sub veniali. Ex p. 3. tit. 4. Ref. 36.

§.1. **A**ffirmatiuam sententiam docuit Sanch. de matr. 10. 1. lib. 2. disp. 41. n. 4. aduersus quem nouissimè insurrexit Eman. Rodrig. in noua editione sua summa. 10. 1. c. 105. n. 6. vbi asserit. [Y que oyendo la mediâ noche esta comiendo y beuendo, no puede comulgar el dia siguiente, pues el precepto de no comulgar hauiendo comido obliga, aunque este en duda si es mediâ noche, porque otros relojes sonaron despues. Esta conclusion es contra Thomas Sanchez, el qual dize si despues sonare otro relox puede comulgar, attento que son como vna: probables opiniones, y cada vna se puede seguir, à loqual respondo que en este precepto de celebrar en ayunas no nos hauemos de atar à probabilidades.] Ita Rodrig. & ante illum docuit etiam hanc sententiam Io. Salas in p. 2. D. Thom. tr. 8. disp. 25. n. 264.

Sup. hoc in Refol. 153 & infra in Ref. 250. §. Et tandem. cur. sim in fine.

2. Sed mihi his non obstantibus placet magis opinio Sanchez, quidquid asserant Rodrig. & Salas. Dico quod diuersa sint horologia, & aliquorum sonuerit hora duodecima, aliquorum non sonuerit, potest qui tunc soluit ieiunium naturale, communicare die sequenti, & siue illa dies, siue sequens sola sit ieiunij, poterit dubitans cenare, & edere carnes, perinde ac si essent duæ opiniones probabiles, quarum vtramque licet sequi, & amplecti. Neque enim teneor ego sequi vnum horologium, nisi forte antecederet illud assumptum ad ieiunium ordinandum, iuxta illius horas, neque etiam in hoc casu, si vnum aliquantum post aliud subsequenter sonuerit, illius horas sequi teneor; & ita hanc opinionem præter Sanchez teneor etiam Fagund. de præceptis Ecclesiæ, præc. 4. lib. 1. cap. 10. n. 3. Saneius in selectis, disp. 42. n. 18. & Villalobos in summa tom. 1. tract. 1. difficult. 21. num. 17. vbi sic asserit. [Si ay diuersos relojes, se ha de iuzgar. co-

Sup. hoc inf. Ref. 150. Et tandem. ad mediam. & infra in hac ipsa met. Refol. fin. §. Sed hæc. & hæc inferius. in n. a. Ref. 57. à principio. vique ad §. Quid autem.

Alibi Ref. pag. 69.